

Ut av terapiørkenen

– Politisk arbeid i Mental Helse reddet livet mitt, sier Odd Volden.

TEKST

Nina Strand

PUBLISERT **2. september 2015**

Odd Volden er brukeraktivist og tidligere landsstyremedlem i Mental Helse. Han har finlest FN-konvensjonen om rettigheter til mennesker med nedsatt funksjonsevne. I denne sammenhengen mener han at konvensjonens vekt på deltakelse i frivillige organisasjoner og på likemannsarbeid er spesielt relevant.

– Politisk deltakelse og innflytelse handler om så mye mer enn å bli kjørt til et valglokale for å stemme. Det å være med i en brukerorganisasjon er uvurderlig for å få demokratisk trening og utvikle sosiale ferdigheter i samfunnet, sier han.

Han snakker av egen erfaring. Etter en årrekke som pasient i psykisk helsevern tok han kontakt med en lokalavdeling av Mental Helse. For ham ble det et avgjørende skritt i bedringsprosessen. Her startet medlemmene et politisk verksted sammen med politikere. Senere var han med da Mental Helse i Vest-Agder sammen med Landsforeningen for pårørende innenfor psykisk helse arrangerte valgdebatter før kommune- og stortingsvalg. Politikerne stilte opp, og Volden deltok både som innleder og debattleder. Nå bor han i Drammen, hvor lokallaget av Mental Helse tidligere i år var på besøk i Stortinget og ble tatt imot av en lokal stortingsrepresentant. Han er ikke i tvil:

– For meg begynte den positive utviklingen med en sosionom i Sandnes, som tenkte nettverk hele veien. Etter å ha hatt store psykososiale problemer i 20 år og vandret i terapiørkenen fikk jeg kontakt med et dagsenter og et lokallag i Mental Helse. Det reddet livet mitt, sier Volden.

Volden mener fagfolk og helsetjenesten har en forpliktelse til å understøtte brukerorganisering og å interessere seg mer for betydningen de kan ha for at pasienter blir aktive medborgere istedenfor å ende opp med en permanent og diffus identitet som pasient, bruker eller omsorgsmottaker.

Man at man kommer feil ut hvis man tar utgangspunkt i utfordringene en bestemt gruppe kan ha i sammenheng med valgdeltakelse, sier Volden.

– Vi må starte med det generelle, og se på hva *alle* har behov for i sammenheng med valg. Vi er alle borgere, sier han, og trekker fram begrepet «universell utforming». Informasjon og kommunikasjon i sammenheng med valget må ta hensyn til mangfoldet i samfunnet, og det at folk har ulik bakgrunn, etnisk og psykososialt, for eksempel.

– I hvor stor grad ønsker egentlig de politiske partiene å finne velgere i disse gruppene? I hvilken grad kontakter de for eksempel brukerorganisasjoner og folk med psykososiale helseutfordringer for å få kunnskap og innspill før de utformer sin politikk? spør han.

nina@psykologtidsskriftet.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 52, nummer 9, 2015, side

TEKST

Nina Strand, journalist i Tidsskrift for Norsk psykologforening